

Bayer Zsolt: Híd a múltba: Szíria (5.)

2013 július 26. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

3

Átlag: 3 (1 szavazat)

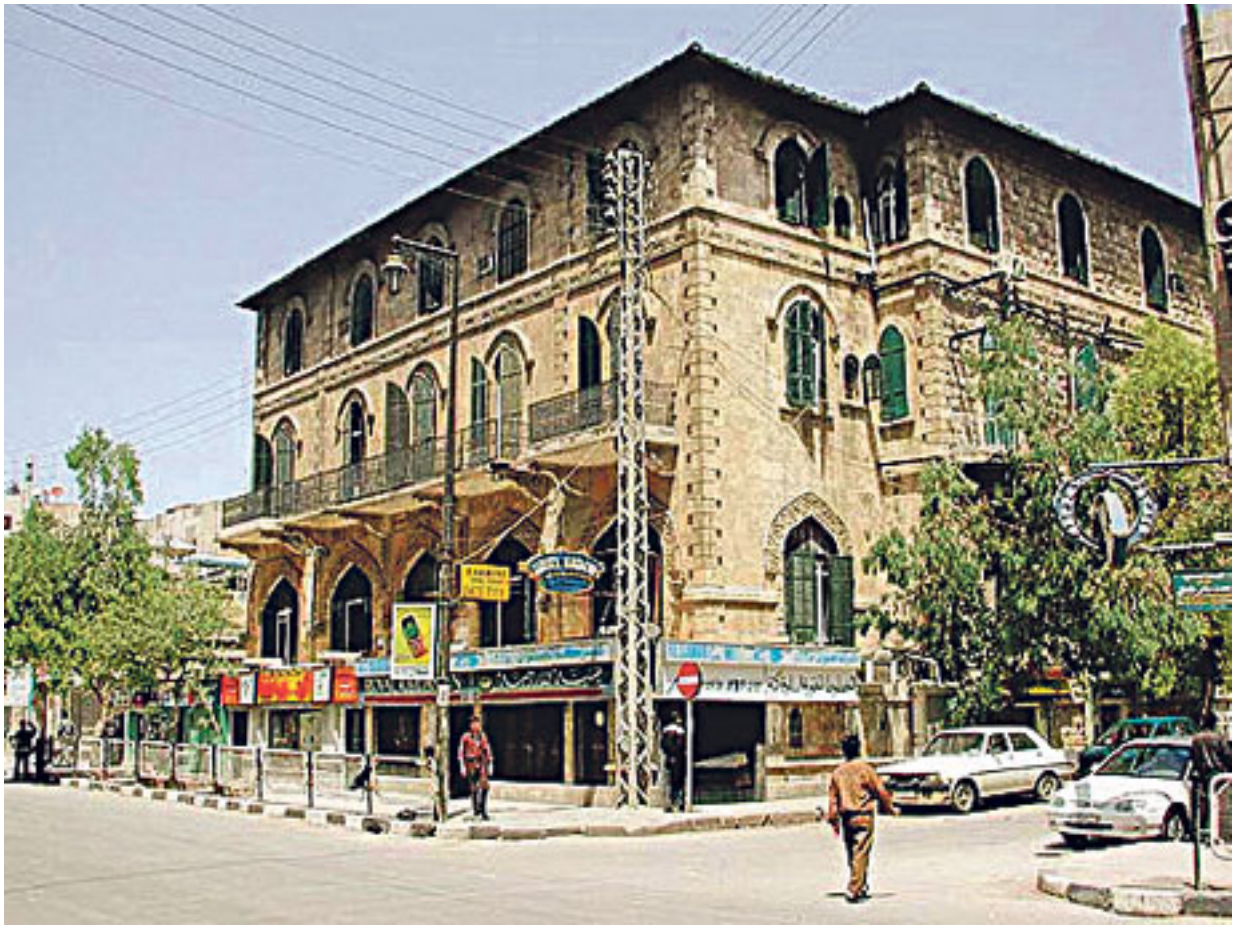
Mérték

Úgy is tudom, nincsen fogalmad róla, hol van a Hotel Baron. Hát elárulom: Aleppóban. Úgy is tudom, nincsen fogalmad róla, hol van Aleppo. Ezt is elárulom: Szíriában.

No, ha ezt tisztáztuk, nézzünk körül az öreg szállodában. Itt, az aleppói Hotel Baronban szállt meg annak idején Arábiai Lawrence, **Agatha Christie** és Winston Churchill. Hogy csak a leghíresebbeket említsem azok közül, akik eszembe jutnak hirtelen…

De vajon melyik ablak mögött álldogáltak, s vajon miért? Miért jött ide valaki akkoriban, a "fényességes" Európából a gyarmatokra? Valószín?leg akkor is ezért… A kalandért. Mert odahaza túl steril, túl rendezett, túl unalmas volt minden. Olyan európai. S európainak lenni, lássuk be, nem túl nagy kihívás. Persze lassan majd az lesz, tudjuk, de akkoriban… Ugyan már…

Megállsz Aleppóban, a **Hotel Baron** halljában, és elolvasod Arábiai Lawrance számláját. És másmilyen lesz a lelked. A falakon régi képek. Itt suttog az egész gyarmati világ. B?nökkel, titkokkal, menekülésekkel, romantikával, képzelt s beteljesült szerelmekkel, megannyi suttogással, fájdalommal. S odakünt a nap t?z le egy másik világra, a való világra.

Idebent, a Hotel Baronban az Id? is csak vendég. Kivesz magának egy kicsike padlásszobát. Elegáns gyarmati ruhát ölt, olyan szell?set, jó anyagból, lenb?l valót, s minden este, pontban hatkor megjelenik idelent a szalonban.

Mosolyog az Id? ezen a megjelenésen. Illetve azon, hogy "pontban hatkor", mert hát mégis csak ? volna a "pontban hat", csak ezt rajta kívül nem tudja senki sem.

Ül az Id?, elegáns öltönyében, iszik egy er?s kávét. Rászokott az er?s kávékra itt a gyarmatokon, ugyanis er?sen elálmosodik minden délután. A kávé után játszik egyet az öreg zongorán. Épp így zongorázott azon a régi napon is, amikor Agatha Christie beleszeretett. Id?söd? hölgyek idelent a gyarmatokon bele szoktak szeretni a kifogástalan lenvászon öltönyt visel? Id?be – s nem is sejtik, hogy ebb?l már nem lesz örökké tartó szerelem.

Csak az Id? tudja, hogy kedves kis románc csupán az egész. Ezért aztán úgy bánik az Id? az id?söd? hölgyekkel, ahogy id?söd? hölgyekkel bánni kell. Gáláns és elegáns az Id?, s amikor elmegy örökre, mindig szép emlékeket hagy maga után. Ráadásul az Id? el sem megy soha… Mindig az id?söd? hölgyek mennek el, s mind a többi utazó is, mégis azt hiszik szegények, hogy ?ket hagyták el gonoszul.

Az utazók és az id?söd? hölgyek mennek, mert úgy gondolják, valahol várja ?ket valami igazi élet, s benne csupa-csupa kötelesség. Pedig hát, ott a "valaholban" is csak az Id? várja ?ket… Csak ott, a valaholban leveti az Id? a kifogástalan öltönyt, s hétköznapi, valaholbani ruhát ölt. S nem ül többé az öreg zongorához sem. Csak jön-megy idegesen és zsémbesen. Ezért nem ismerik fel odaát, csak itt, idelent a messzi Aleppóban, a Hotel Baron szalonjában, ahol olyan kedves ? és elegáns.

Zongorázik az Id?. S az öreg zongora hangjai felsz?r?dnek mindenhová. A 202-es szobába is, ahol Arábiai Lawrance lakik mindig, amikor az Id? zongorázik. S a többi szobába is, mindenüvé, ahol ott vannak ilyenkor a régi vendégek, mindannyian. Churchill, Agatha, s a többiek.

Mert amikor az Id? zongorázik a Hotel Baronban, az öreg zongorán, olyankor nincsen id?. S ha nincs id?, akkor nincs halál. Csak az Id? van. Id? úr…

Hát ezért van az, hogy aki teheti, kivesz magának egy lakosztályt a Hotel Baronban, Aleppóban. Id?nként muszáj megszökni a muszáj el?l. Európa el?l. Halál el?l. Helyesen teszi a vándor, a szökevény, ha meg sem áll a Hotel Baronig, ha meg sem áll Szíriáig.

Nekem is van ott már egy szobám. S egy lenvászon öltönyöm. Megloptam az örökkévalóságot. S abban reménykedem, ha legközelebb megyek, talán megismer Id? úr. Jó lenne. S reményteli. Hogy miért? Nem is tudom. Talán mert Kafka is azt mondta: innen el. Ez a célom.

Az innen el végén áll a Hotel Baron. Gyertek… Mindjárt hat óra…
Eredeti forrás: Bayer Zsolt
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló